

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Swipe to change

polonă

Succesiunile

Polonia

Această fișă informativă a fost realizată în colaborare cu Consiliul Notariatelor din UE (CNUE).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

În conformitate cu legislația poloneză, dispoziția pentru cauză de moarte poate fi elaborată numai sub formă de testament. Cu toate acestea, testamentele conjunctive sunt interzise. Următoarele forme de testamente sunt acceptate:

testamentul olograf care este scris în întregime, datat și semnat de către testator;

testamentul notarial, întocmit de un notar sub forma unui act notarial;

testamentul exprimat oral în prezența a doi martori în fața primarului unei municipalități (*wójt*) [primarul unui oraș (*burmistrz*) sau șeful administrației unui oraș (*prezydent miasta*)];

un testament oral (care poate fi formulat numai de către o persoană în așteptarea decesului iminent, atunci când este imposibil sau foarte dificil să se întocmească un testament în modurile descrise mai sus), exprimat în prezența a trei martori.

În ceea ce privește pactele succesoriale, se acceptă doar cele privind renunțarea la succesiune. Un astfel de pact poate fi încheiat între viitorul testator și moștenitorul legal și trebuie să se prezinte sub forma unui act notarial pentru a fi valabil.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Nu este necesar ca un testament să fie înregistrat pentru a fi valabil. Testamentele întocmite sub forma unui act notarial sau depuse la un notar pot fi înregistrate la Camera Notarială Națională (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

Nu există nicio restricție în ceea ce privește libertatea testatorului de a desemna un moștenitor sau mai mulți moștenitori, în conformitate cu legislația poloneză. Nici dreptul la o rezervă succesorală nu restrânge libertatea testatorului de a dispune de bunurile sale, dar protejează interesele soțului/soției și ale rudelor celor mai apropiate ale testatorului, care au dreptul la plata unei anumite sume de bani.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

Următoarele reguli se aplică în lipsa unui testament:

În cazul în care defunctul nu a fost căsătorit și nu a avut copii, părinții sunt moștenitori. În cazul în care unul dintre părinți este decedat la data deschiderii succesiunii, cota-parte a părintelui respectiv este împărțită în mod egal între frații și surorile testatorului. În cazul în care un frate/o soră a testatorului a decedat înainte de deschiderea succesiunii, lăsând urmași, cota-parte care îi se cuvine este împărțită în mod egal între urmașii săi. În cazul în care nu există frați sau surori și nici urmași ai acestora, întreaga masă succesorală este împărțită în mod egal între bunicii testatorului. În cazul în care unul dintre bunici este decedat la data deschiderii succesiunii, cota-parte care îi revine este moștenită de urmașii săi. În cazul în care un bunic care a decedat înainte de deschiderea succesiunii nu are urmași, cota-parte care îi revine este împărțită în mod egal între alți bunici. În cazul în care nu există rude îndreptățite prin lege să moștenească masa succesorală, aceasta se transmite municipalității de la ultima reședință a testatorului. În cazul în care nu este posibil să se determine care a fost ultima reședință a testatorului în Polonia sau în cazul în care testatorul a avut domiciliul în străinătate, moștenirea se transmite Trezoreriei de Stat.

În cazul în care defunctul nu a fost căsătorit, însă are copii, numai copiii vin la moștenire.

În cazul în care defunctul lasă în urmă un soț/o soție, acesta/aceasta devine singurul moștenitor dacă nu există descendenți, părinți, frați/surori sau urmași ai acestora din urmă.

În cazul în care defunctul lasă în urmă un soț/o soție și copii, masa succesorală se împarte în mod egal între aceștia. Cu toate acestea, soțul/soția nu poate primi mai puțin de un sfert din masa succesorală. În cazul în care defunctul lasă în urmă un soț/o soție cu care se afla în regimul legal al comunității de bunuri, soțul supraviețuitor/soția supraviețuitoare primește jumătate din patrimoniul comun la desfacerea comunității de bunuri, în timp ce cealaltă jumătate constituie patrimoniul succesoral al defunctului.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 În materie de succesiune?

Persoana interesată ar trebui să se adreseze unui notar sau instanței competente de la ultima reședință a testatorului.

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

Declarațiile de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni sunt prezentate în fața instanței în a cărei rază teritorială se află ultimul loc de reședință ori de ședere al declarantului sau în fața unui notar. În cazul persoanelor cu reședința în străinătate, astfel de declarații pot fi primite de către consuli.

Autoritățile menționate la întrebarea anterioară.

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

Nu există rezerve succesoriale în legislația poloneză. Cu toate acestea, se poate solicita plata unei creanțe succesoriale, și anume a unei anumite sume de bani. Nu se poate face o declarație de renunțare sau de acceptare a creanței succesoriale.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

O persoană care dorește să obțină un document care să confirme statutul său de moștenitor poate depune o cerere de confirmare a dobândirii moștenirii sau poate obține un document înregistrat de confirmare a succesiunii de la un notar. În cazul în care există mai mulți moștenitori, la cererea acestora, masa succesorală poate fi împărțită de către o instanță în cadrul unei proceduri de lichidare a patrimoniului succesoral, sau de către un notar printr-un acord privind lichidarea patrimoniului succesoral, având forma unui act notarial.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

O persoană devine moștenitor sau, respectiv, legatar în momentul deschiderii succesiunii în temeiul legii, sub rezerva nerenuțării la succesiune.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

În principiu, un moștenitor poartă răspunderea nelimitată pentru datoriile defunctului. Un moștenitor poate să-și limiteze răspunderea în acest sens prin acceptarea succesiunii sub beneficiu de inventar. În acest caz, moștenitorul ar trebui să prezinte o declarație corespunzătoare în fața unui notar sau a unei instanțe competente în termen de șase luni de la data la care a luat cunoștință de moștenire. Moștenitorii sunt răspunzători în solidar pentru datoriile defunctului.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

În vederea înscrierii bunurilor imobile care fac parte din succesiune în Registrul funciar și ipotecar, moștenitorul trebuie, de regulă, să prezinte documente care îi confirmă statutul de moștenitor, și anume o declarație judiciară de confirmare a dobândirii moștenirii sau un certificat notarial de moștenitor.

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

În primul rând, în temeiul dreptului polonez, se poate numi un administrator al succesiunii din oficiu sau la cerere, în cazul în care, din orice motiv, există riscul ca masa succesorală să nu fie împărțită astfel cum s-a prevăzut. În acest scop, partea interesată ar trebui să depună o cerere la instanța în a cărei rază teritorială se află bunurile testatorului, pentru a demonstra că este moștenitor sau legatar sau are dreptul la o rezervă succesorală. Cererea poate fi depusă, de asemenea, de către un executor testamentar, un coproprietar al bunurilor, o persoană care are drepturi asupra bunurilor testatorului, un creditor care prezintă o dovadă scrisă a datoriei deținute împotriva testatorului sau o autoritate fiscală.

În al doilea rând, în cazul unei succesiuni nerevendicate, instanța numește, din oficiu sau la cerere, un administrator al succesiunii.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

În testamentul său, testatorul poate numi un executor care va administra succesiunea după decesul său.

9.3 Ce competențe are un administrator?

Executorul testamentar ar trebui să administreze patrimoniul succesoral, să plătească datoriile succesiunii, în special să pună în aplicare legatele și instrucțiunile și, ulterior, să distribuie masa succesorală moștenitorilor în conformitate cu testamentul și cu legislația relevantă și, în orice caz, imediat după lichidarea patrimoniului succesoral.

Executorul poate intenta acțiuni și poate fi acționat în justiție în chestiuni legate de administrarea succesiunii, de organizare sau de un anumit activ. Acesta poate, de asemenea, să intenteze o acțiune în justiție cu privire la drepturile care fac parte din succesiune și să fie acționat în justiție în chestiuni legate de datoriile succesiunii.

Executorul ar trebui, de asemenea, să transmită bunul care face obiectului unui legat destinatarului legatului respectiv.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

O persoană care este moștenitor legal trebuie să prezinte copii după documentele de stare civilă corespunzătoare pentru a demonstra legătura sa cu defunctul (de exemplu, certificat de naștere, certificat de căsătorie). Moștenitorul testamentar sau legatarul trebuie să prezinte testamentul pentru a-și demonstra drepturile la moștenire.

Ultima actualizare: 20/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.